«Bir gece Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ile beraber namaza durdum. Bakara suresini okumaya başladı.»

Huzeyfe -radıyallahu anh-'den merfû olarak rivayet olundu ki: "Bir gece Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ile beraber namaza durdum. Bakara suresini okumaya başladı. Ben (içimden): -Yüzüncü ayete varınca rükuya varır, dedim. Yüzüncü ayete geldikten sonra da okumasını sürdürdü. Ben: Herhalde bu sure ile bu rekatı kılacak, diye zihnimden geçirdim. Okumasına devam etti. Sureyi bitirince rükuya varır, diye düşündüm. Sonra Nisâ suresini okumaya başladı. Bitirince Âl-i İmrân suresini okumaya başladı. Ağır ağır okuyordu. Tesbih âyetleri geldiğinde 'subhanallah' diyor, dilek ayeti geldiğinde dua edip, istiyor, istiâze/sığınma ayeti geldiğinde de Allah'a sığınıyordu. Sonra rükuya vardı. 'Subhane Rabbiye'l-Azîm' demeye başladı. Rükusu da kıyamı kadar sürdü. Sonra 'Semiallahu limen hamideh. Rabbenâ leke'l-hamd' diyerek (doğruldu). Rükûda durduğuna yakın bir müddet kıyamda durdu. Sonra secdeye vardı. Secdede 'Subhane Rabbiye'l-A'lâ' diyordu. Secdesi de kıyamına yakın uzunlukta idi."

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Huzeyfe -radıyallahu anh- bir gece Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- ile beraber namaza durar. Namazı oldukça uzun kılar. İlk rekatta Bakara, Nisa ve Âl-i İmrân surelerini okur. Dilek ayeti geldiğinde dua edip, istiyor, tesbih âyetleri geldiğinde 'subhanallah' diyor,istiâze/sığınma ayeti geldiğinde de Allah'a sığınıyordu. Namazının uzunluğu uyumluydu. Rükû ayakta duruşuna, secdesi de rükûsuna yakındı.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/3727